

Eva Hájková – Životopis

Paní Hájková prožívala své pohodové, obyčejné dětství normálně, až do války. Její první momenty byly doslova dechberoucí. Jako malá chodila do měšťanky, kde si v raném věku našla kamarády. Ve věku 6 let se potkala s první hrozbou. Jako mála nevěděla co a jak, ale až poté si začala uvědomovat že je ve válce, nálety pro ni byly denním chlebem. Vždy věděla, o co se jedná.

Jednu dobu žila u své tety z Olomouce, jelikož si mysleli, že tam nálety nebudou tak časté.

Po válce Paní Hájková začala chodit do skautu, kde se snažili pomoci jak jen mohli. Po válce bylo vše komplikované a ona se snažila aspoň trochu pomoci. Skaut byl komunisty ovšem zrušen.

Její tatínek byl diabetik a v této složité době se jídlo, speciálně pro něj, shánělo těžce. Doba byla tak těžká, že její maminka šla prosit o jídlo k jiným lidem, ale bohužel se většinou vracela s prázdnýma rukama.

V 15 letech začala objevovat svůj výtvarný talent. když šla na soukromou školu na Národní třídě, kterou ji doporučila její sestřenice, byla velmi sebevědomá. Na školu se dostala. byla velice šťastná, že mohla dělat něco, co ji naplňovalo.

Po válce dostávali pomoc od Ameriky –Marshallův plán- „dostávali vše na co si mohli vzpomenout -ovoce, džusy, maso prostě vše, ale komunisté zrušili i to.

„Nejhorší byly 50. léta. Nic nebylo normální, s nikým se nemohlo mluvit, nikdo nemohl nic říct a jestli něco řekl tak měl problém. Všude byly kamery.

Zrušili i soukromé školy. Chtěla chodit na sociální zdravotní školu, jenže nebylo sociálně chudých, tak ji zrušili.

Zbytek komunistů přežila, usídlila se, vdala a měla dítě. Doteď žije ve Vršovicích a žije poklidný život.